

10645/10714

בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב

התובעת:

[REDACTED]
 ת.ז. [REDACTED]
 רח"צ [REDACTED]
 נייד: [REDACTED]

נגד

הנתבעים:

1. שפרה גליק

רח"צ בן גוריון 155, רמת גן

באמצעות נתבעת 2, הנהלת בתי המשפט לפי סעיף 8 לחוק בתי המשפט,

רח"צ כנפי נשרים 22, ירושלים

ולחילופין הנהלת בתי המשפט לפי סעיף 8 לפקודת המזיקין.

2. הנהלת בתי המשפט לפי סעיף 8 לפקודת המזיקין.

כתב תביעה

מהות התביעה:

נזיקין בשל התעללות פיזית, נפשית הגובלת בהתעמרות וכול זאת בניגוד לכללי החסינות ומנוגד לסעיף 7 לחוק חסינות עובד ציבור

התביעה מוגשת בהתאם לסעיף 8 לפקודת המזיקין.

בקליפת אגוז תמרט התובעת את תביעתה באשר להנהלת בתי המשפט אשר מעסיקה שופטת, שלא נבחנה למסוגלות שיפוטית, חורקת שינויים בדיונים, שולחת מבטים מעוררי אימה וכל אמירותיה מתבססות על אימים בהוצאות גבוהות. השופטת פוגעת בזדון באם חד הורית ומילד עם צרכים מיוחדים, מדברת בשפת שוק ומאיימת ש "תעלה על טייל", משתלחת בעדים, בנובעת ובעורכי דין.

לא ברור כיצד הנהלת בתי המשפט מעסיקה שופטת כזו, שמעלימה מידע בפרוטוקולים, מנהלת דיונים בשיטה של הפחדה ואיומים, בדרך בריזנית, כיצד יכולה שופטת כזו לנהל דיונים בכלל ודיונים שעוסקים בעניינו של קטין בעל צרכים מיוחדים בפרט.

מדובר בסיפור שהיו טרגדיה - מדובר לא רק באינם, אלא בהרס טוטאלי של חיי התובעת ורחיי בנה. השופטת לא הוכשרה ולא נבדקה ומנהלת טרור באולם בית המשפט

היקף התלונות כלפי שופטת זו בנציבות תלונות על שופטים, היוו חסר תקדים.

התובעת מתכבדת להגיש כתב תביעה זה נגד הגב' שפרה גליק. כדלקמן:

1. התובעת [REDACTED] אמה לקטין שהינו אוטיסט.

2. התובעת 1 מונתה לשופטת בית משפט למשפחה, ונתבקשה על ידי בן זוגה של התובעת לפנות הסכם משמורת לאותו קטיין, שלפיו המשמורת אצל התובעת.
3. בגלל היות בן הזוג לשעבר של התובעת עו"ד אגרוסיבי במיוחד, התובעת 1 מפחדת ממנו, ולכן נותנת לו כל מבוקשו. התובעת חרגה מסטנדרט ההתנהגות הראוי לשופט בישראל וכללי האתיקה לשופטים בכך שגיבשה משוא פנים כלפי בן הזוג, ובזדון נעלה בדעתה למרר ולהוריס את חיי התובעת, תוך פגיעה בכיטה.
4. ביום 8.10.13 התנהל דיון בפני התובעת 1.

במהלך הדיון עלתה השאלה ע"י באת כוחי למי מההורים יפנה צוות בית הספר של הילד, כאשר קורה מקרה בו הילד שילשל.

הנתבעת 1 אמרה כי: "זו בעיה שלו, הילד יישאר עם השלשול במכנסיו עד לסוף היום.!!!"
כאשר נחרדה התובעת ושאלה תוך תדהמה "מה???"
איימה עליה השופטת כי היא: "תעלה על טיל"!!!

5. אמירה זו של התובעת 1 מהווה משוא פנים מובהק, הנתבעת 1 שיתקה את התובעת והעמידה אותה במצב בו איננה יכולה עוד להתגונן מתקיפותיה המילוליות והמאיימות של השופטת. התנהגותה זו של התובעת 1 אינה יכולה לעלות בקנה אחד עם התנהגות תקינה של שופט, התנהגותה איננה ראויה, איננה משקפת אמינות, מהימנות, לא כפי שמצופה מהתנהגות של שופט בכלל ומהתנהגות של שופט בבית משפט שדן בחייו של ילד עם צרכים מיוחדים בפרט.

אמירה זו, איננה מהווה התנהגות לא נאותה בלבד של התובעת 1, אלא מראה את כל הלך הרוח במהלך הדיונים, מסכמת את כל השתלחויות הנתבעת 1 שלא צוינו בפרוטוקול, והינה כהר געש שהתפרץ והוכיח סוף סוף לפרוטוקול את כל אשר היה חבוי בתוכו לאורך כל שנות הדיונים.

יש לציין כי:

אם התובעת הייתה זו שמאיימת על התובעת 1, היתה הנתבעת 1 מורה לעצור אותה והיה נפתח כנגדה תיק פלילי באשמת איומים על חיי שופט!!

בנוסף, היתה התובעת מבלה את שאריות חייה בהוצל"פ, רק בכדי לשלם את ההוצאות שהיתה

משתתף עליה הנתבעת 1.

"א" - רצ"ב פרוטוקול הדיון, מסומן "א".

6. התובעת 1 פגעה בתובעת בכך שמנעה ממנה קבלת קצבת נכות של הקטיין בסך 2600 ש"ח משנת 2010, דהיינו 4 שנים, וזאת תוך הפרת פסק דין בימ"ש מחוזי שהורה לדון בזחיפות בעניין הקצבה.

"ב" - רצ"ב פס"ד מחוזי + מכתב מעובדת סוציאלית הממחיש את הנזק באי קבלת קצבה, מסומן "ב".

7. התובעת 1 התרשלה ואו פגעה בזדון בתובעת קוס כספי בסך של לפחות ב 12,000. (התובעת שומרת על הזכות להגדיל את סכום התביעה בגין עילה זו לאחר שיתקבלו נתונים מדויקים).

8. ביום 4.3.13 נשמע בנה של התובעת ביחידת הגישור של בית המשפט. הילד דיווח על עונשים ומכות, אותם הוא חווה. התובעת 1 התעלמה לחלוטין מדבריו של הילד. בית המשפט אמר להיות מעוז הצדק ולראות לגד עניו את טובת הקטינים חסרי הישע. התובעת 1 כשופטת, שאינה טורחת לבדוק את המידע שמוצג בפניה, במקום לדאוג לילד ולבדוק את דבריו, העדיפה להתעלם, והפכה שותפה לדבר עבירה.
9. בתאריך 11.4.11 התובעת 1 התרשלה ו/או פגעה בזדון בתובעת בכך שמנעה טיפולים לקטין, וזאת בניגוד לחוות דעת מומחה שקבע שהטיפולים נחוצים לקטין. מאז ועד היום לא קיבל הקטין טיפולים.
10. ביום ה- 17.5.10 הוגשה ע"י התובעת בקשה דחופה בעניין המשך מתן טיפולי הידרותרפיה בתמ"ש 06-00000-10-06. העתק הבקשה להמשך מתן טיפולי הידרותרפיה מצ"ב לבקשה, מסומנת "ג".

11. ביום ה- 10.11.10 הגישה התובעת בקשה דחופה ובהחלה למתן החלטה בבקשה הדחופה בעניין המשך מתן טיפולי הידרותרפיה לקטין. ואולם, גם זאת ללא הועיל!!!
12. עולה כי מזה כ-4 שנים הקטין אינו הקבל הטיפולים ההדרותרפיים, כאמור, מצב שהסב ועדיין מסב נזק משמעותי לבריאותו ולהתפתחותו התקינה.
13. משנה תוקף יש לאמור עת לאחר מעקב משך תקופה ארוכה ובדיקת ד"ר דב ענבר, רופא ניר-התפתחותי, מנהל המסון להתפתחות ושיקום הילד בבי"ח שניידר, המליץ הרופא כבר ביום ה- 12.4.10, כדלקמן: "ד" - העתק סיכום ביקור במכון להתפתחות ושיקום הילד מיום ה- 12.4.10 מצ"ב לבקשה, מסומן "ד"
14. על אף דחימת העניין והנחיצות שיש בטיפולים אלו לקטין כהמלצת ד"ר דב ענבר, לא נאותה התובעת 1 לאפשר את הטיפולים בקטין עד למועד כתיבת שורת אלה.
15. לעניין זה, יפים דבריו של כבי השופט חשין בבג"ץ 5227/97, מיכל דוד נ' בית הדין הרבני הגדול, תק - על 98 (3) 443, עמ' 447.

דבר אחרון בהקשר עניינו עתה. כולנו נסכים כי בית המשפט או בית הדין - הוא שיכריע מה היא טובתו של ילד פלוני, ובהכרעו כך יוסיף ויחליט לאן ילך הילד הקטן, מה חינוך יזכה לו, היכן יגור ומה תהיה דרכו. ואולם, על דרך הכלל - וברובא דרובא של המקרים - לא יקבע בית המשפט טובת הילד מהי עד אשר יונחו לפני חוות דעתם של מומחים - מומחים לבריאות הגוף ובעיקר מומחים לבריאות הנפש, קרי: רופאים, פסיכולוגיים, פסיכיאטריים - בשאלה מה היא טובת הילד ומה היא רעתו, מה ייטיב לילד ומה יירע לו. טובתו של ילד אינה מושג תיאורטי. לעניינה נדרש בית המשפט לקבוע ממצאים שבעובדה. ממצאים אלה בית המשפט לא יוכל לקבעם - על דרך הכלל - אלא אם יובאו לפניו ראיות; וראיות לענייננו פירושו הונו - בעיקרם של דברים - חוות דעת של מומחים."

ובהמשך :

"איבחון מצבו הנפשי והגופני של אדם - לרבות השמעת סיבתו הקרובה על מצבו הנפשי והגופני - הינו עניין לאנשי המקצוע לענות בו ; ואני מתקשה לראות כיצד יוכל בית המשפט להכריע בשאלת הטובה והאינטרס של קטין בלא שיעזר בחוות דעתם של מומחים לדבר. המומחים ייאספו את הנתונים שלעניין, יינתחו וייעבדו אותם, ויצגו לפני בית המשפט או בית הדין את כל אלה לרבות את חוות דעתם המקצועית. מטעם זה, ולאחר שנתברר לנו כי בית הדין הרבני הכריע בנושא חימוכו של הקטין בלא שנדרש לכל חוות דעת מקצועית, החזרנו בראשית ההליכים את הדיון לבית הדין הרבני (ראו פסקה 4 לעיל). כאמור, חוות דעתו של

מומחה אינה כופה עצמה על בית המשפט. האחריות מוטלת כולה על שכמו של השופט היושב לדין, והסמכות היא סמכותו. ולאם הכרעתו של בית המשפט חייבת שתהא הכרעה מושכלת ורציונאלית." (ההדגשות שלי - ש. א.)

16. עוד נקבע בבג"ץ 1842/92 נעמי בלויגרונד נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים פ"ד מו (3) 439-438

"הכרעה בענין טובתם של ילדים... הינה קשה מכל קשה, והרי לא תחת אלוהים הוא השופט. קשיים אלה בהכרעה, דוחקא הם חייבים להוליד למסקנה שבית המשפט יבקש לשמוע עוד ועוד אודות טובתו של ילד, מפני מומחים לדבר ואחרים. אכן, בית המשפט אינו קשור בחוות דעתם של מומחים – ואולם כמי שאמור להכריע בסמכות ובאחריות, ייבקש בית המשפט לאסוף חומר רקע ככל הניתן כדי להזין את שיקול דעתו. וזמנים הדברים לדרכי פעולתה הנאותות של רשות מינהלית, שעד שהיא מחליטה במשא שלמניה חייבת היא לאסוף חומר שלעניין והוא בתשתית החלטתה".

17. בעניין זה עוד נאמר ונקבע ע"י כבי השופט ביסקי בבג"ץ 7/83 באראס נ' בית הדין הרבני האזורי חיפה פ"ד לח (1) 673, 684 :

"גידולם של ילדים וחינוכם הם נושא עדין ומורכב, ואי אתה יכול לומר כי גורם אחד, ותהא חשיבותו אשר תהא, יהא בו כדי להכריע, עד אשר אין נבחן מכלול הנסיבות, מהן כלכליות, מהן נפשיות, סביבתיות, קשר עם ההורים, בעיות חינוכיות וכדומה גורמים, אשר רק בשיקולם ובמשקלם המקיפים יש כדי לאפשר המסקנה, מה באמת דורשת טובת הילד המסויים...
ודווקא משום מורכבות הבעיות, אשר לא תמיד לבית המשפט או לבית הדין היכולת להקיפן בעין מקצועית של השפעה בעתיד, נעזרת הערכתה השיפוטית בבדיקות ובחוות דעת של מומחים לדבר, כגון פסיכולוגים, עובדים סוציאליים או אנשי חינוך."

18. פסקי דין אלה מהווים אמת מידה לסטנדרט ההתנהגות של שופט זהיר אשר מחויב לנהוג בהירנות הראויה כלפי בעלי זבעלות הדין הבאים המתדיינים באולמו, וכאמור חרחה הנתבעת 1 באופן קיצוני ודרסטי ביותר מסטנדרט ההתנהגות הנדרש והמצופה ממנה, היים בעידן האמנה בדבר זכויות הילד, אמנה בינלאומית, שאושרה במהירות שיא ע"י רוב מניינן של אומות העולם, וישראל בכללן, והפסיקה שיצאה ע"י ביהמ"ש, חלה חובה על מקבלי החלטות בעניינו של הילד לראות את טובת הילד כעקרון ראשון במעלה. המושג טובת הילד תובע להדגיש את חשיבות שמירת האינטרסים של הילד בכל החלטה לגבי עתידו. הילד אינו בבחינת אובייקט או חפץ השייך להוריו, אלא יש להכיר בו כבן אדם בעל זכויות וצרכים משלו לעניין זה, ראה בין היתר : ע"א 209/54 שטיינר נ' היועמ"ש פ"ד ס' 241, 251 ; פי שיפמן, דיני המשפחה בישראל, כרך ב' 219.

19. כדי שהקטין יגדל ותפתח בבריאות הגוף והנפש תוך פיתוח מירבי של אישיותו וכישוריו לתפקד במשפחה ובחברה, על כבי ביהמ"ש לבחון בראש ובראשונה את טובת הילד אשר הינו עיקרון על – כשהוא נעזר לשם כך בחוות דעת של מומחים לדבר.

20. במצב דברים זה, יש בליבה של התובעת חשש לנה אמיתי לשלומה ובריאותה הנפשית של הקטין, כאשר יצויין, כי בכל יום בו נמצאים מהקטין הטיפולים הנחוצים לו הוא במצב של סיכון ממשי לנוק שנגרם לשלומה ובריאותו הנפשית, שיכול והוא בלתי הפיך בעתיד.
21. די במתואר לעיל על מנת שהנתבעת 1 תורה לאב לחתום על הסכמה לעריכת אבחון לקטין בעניין הנוק שנגרם לקטין בגין אי קבלת טיפולי הידרותרפיה ולחילופין ימנה מומחה מטעם ביהמ"ש אשר יערוך אבחון לקטין ויחווה דעתו בעניין הנוק שנגרם לקטין.
22. למרות הנ"ל התעלמה הנתבעת 1 מצרכיו ומטובתו של הילד וגרמה לו לנזקים.
23. בהמשך לסעיף הקודם, התובעת הגישה בקשה למתן צו לאיבחון הנוק שנגרם לקטין בגין אי קבלת טיפולי הידרותרפיה
24. הנתבעת 1 התרשלה ואו פגעה בודון בוטבעת בכך שלא רק שלא איפשרה את הערכת הנוק, אלא אף האשימה את התובעת כי בבקשה זו ביקשה להעמיק את הסכסוך השיתה עליה הוצאות על שהעזת לבקש בקשה שזו.
25. בגין הסירוב הזדוני של הנתבעת 1 לאשר טיפולי הידרותרפיה, פגעה הנתבעת באוטונומיה האימהית ובבריאותו של הקטין ועל כן נדרשת לשלם סך לא ממתני של 10,000 ש"ח.
26. במהלך הדיונים השיתה על התובעת הוצאות עונשיות וזאת במטרה לדדורה לעוני וחיי דלפויות, תוך שהיא נהפכת חייבת הרזופה ע"י ההוצאה לפועל, וריביות העושק הנהוגות שם.
27. כמו כן, בתאריך 3.4.2014 נתנה הנתבעת 1 פס"ד של משמורת משותפת "מחולקת" בשתי תובעות: תביעה שהגיש אבי הקטין שהוגדרה בכותרתה "משמורת, הסדרי ראייה, הגבלת אפטרופסות ועניינים אחרים הנוגעים לקטין", תמ"ש 09-10-00000 ותביעה שהגישה אימו של הקטין, התובעת כאן, שהוגדרה בכותרתה "שינוי הסדרי ראייה" (תמ"ש 05-12-00000). התובעת חויבה ב 15,000 ש"ח הוצאות.
- מכיוון שמדובר בהוצאות שהוטלו לא כאקט שיפטי הנובע משקילה ראויה של עובדות שעמדו בפני הנתבעת 1 אלא כאקט זדוני הנובע מפאתוס של שנאה ומשטמה שפתחה הנתבעת 1 כלפי התובעת, ועל כן ובשל כך איננה חסינה. מעשי השופטת עולים כדי רשלנות רבתי ואף פעולה בודון, ועל כן השופטת ושולחנתה – מדינת ישראל, אחראים לנזקים שנגרמו לתובעת.

1. במעשיה אלה חרגה הנתבעת 1 מסטנדרט הזהירות הראוי לשופטת בישראל, ומכללי האתיקה.
2. הנתבעת 1 ידעה וצפתה כי ייגרם נזק כלכלי ורגשי לתובעת.
3. הנתבעת 1 ידעה וצפתה כי ייגרם נזקים נפשיים ופיזיים לבנה של התובעת.
4. ישנו קשר סיבתי הדוק בין מעשיה ומחוליה של הנתבעת 1 לנזקים שנגרמו לתובעת ולבנה הקטין.

אשר על כן, התובעת דורשת פיצויים בסך 32,000 ש"ח מהנתבעת

בית משפט לענייני סל וזכות במחשבים

ה"פ 13-07-2013

08 אוקטובר 2013

החלטות

1
2
3
4
5
6
7
8

הצדתי למשיבה שהיא לא יכולה להתערב באמצע התקופה ההגנתית והשתמשתי בביטוי שהיא "תעלה על כלי" אם לא תפסיק לעשות כן. היא אמרה לדיון כי- 20 קובץ יתיישב בשולחן עודני ודיון ובאמצע התקופה תשרה לעדה, שגם כך התכחשה במהלך אה. את

ניהנה והודעה היום ד/ תש"ן תשע"ד, 08/10/2013 במסגרת המבחנים

ש. פ. פ.

מרה גליק, שופטת

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

המשך תקופה ראשית

- ש. מה נהנה לעשות?
- ת. לא יודעת, להיות עם .
- ש. מה היה המקרה במהלך תופשת הקץ?
- ת. בבוקר התה קיימטר והיה לה מנהל אחת, אך החלטתי את התעודות מהצהריוס במהלך הקייטנה
- שאלת בימיש: את יודעת אם תקופת השהות של בתקופה העלה לפי חלוקת הזמנים של האב או של האם?
- ת. כן של האב.
- ש. ספרי על התנהגותו של במהלך הקייטנה.
- ת. הוא היה מקסים. הוא השתתף בכל דבר. האנו מתייחסת ובלעדי נארוק, הוא נהנה מאד.
- ש. ספרי על ביקורת של בקייטנה ככל שהי האלה.
- ת. היו ביקורים. לא הרבה. שניים שלושה, לא יותר.
- ש. את יודעת את התארוכים?
- ת. לא באמת. אני מצטערת שאני מחייבת אבל לא.
- ש. כש- הגיעה לבקר את בימי השהות של בין אם בשוף השנה ובין אם זה ייטבה, אמדלה משהו?
- ת. כן אמרת.

מארינה / מחייבת
כש (ה) P (ה) P, P